

ОСОБИСТІ ПРАВА ТА СВОБОДИ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В УКРАЇНІ ТА ЇХ УТВЕРДЖЕННЯ І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ МІЛІЦІЇ

Курсант Данилюнок Н.Д.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри конституційного та міжнародного права
Національної академії внутрішніх справ Барчук Г.І.

Одним з основних і найважливіших завдань працівників органів внутрішніх справ є забезпечення та утвердження особистих прав і свобод людини й громадянина в Україні. Діяльність міліції підпорядкована загальній меті, яка впливає зі ст..1 Закону України «Про міліцію» : « Захист життя і здоров'я, прав і свобод громадян... » та ст..5 «Діяльність міліції та права громадян». Права та свободи людини - це найбільша суспільна цінність, особливо у цей складний та несприятливий період в історії сучасної української держави. Але попри всі надзвичайні події, які відбуваються протягом останніх років, питання захисту прав і свобод людини набуває все більш широкого вираження та осмислення, стає актуальним і розповсюдженим, а їх забезпечення - це найголовніший обов'язок працівників правоохоронних органів, особливою частиною міліції.

«Людина прийшла до суспільства не для того, щоб мати менше прав, ніж вона мала раніше, а для того, щоб ці права краще оберігати» - справедливо наголошував Т.Пейн. Положення Конституції України свідчать про прагнення держави до неухильного забезпечення прав людини та громадянина, про закріплення їх нормою повсякденного життя суспільства і головним напрямком діяльності будь-якого

державного органу. Україна як держава виконує функції головного гаранта дотримання й захисту прав та свобод людини, оскільки її конституція проголосила саме це найвищою цінністю. Міліція від імені держави виступає гарантом особистих прав і свобод людини й громадянина.

Вивченню даної теми приділяли увагу значно велика кількість учених, серед яких можна виділити: Нагодченко В., Криштанович М., Андрушко В., Вознюк В., Гамалій І., Горова О., Нижик Н., Ківалов С., Благовісний С., Бородін І., Бесчасний В., Домбровська О. та інші.

Питання прав і свобод людини нині є найважливішою проблемою внутрішньої та зовнішньої політики всіх держав світової співдружності. Саме стан справ у сфері забезпечення прав і свобод особи, їх практичної реалізації є тим критерієм, за яким оцінюється рівень демократичного розвитку будь-якої держави й суспільства в цілому. На українських теренах питання прав людини та їх захисту порушувалися ще в Конституції Пилипа Орлика 1710 р. Остаточне становлення прав людини і громадянина як абсолютної соціальної цінності пов'язане з поваленням феодалізму й проголошенням за часів буржуазних революцій свободи людини. У Декларації незалежності США 1776 р. підкреслено: "Ми вважаємо за очевидне такі істини: усі люди створені рівними і всі вони обдаровані своїм Творцем деякими невідчужуваними правами, до яких належать: життя, свобода і прагнення до щастя. Для забезпечення цих прав засновані серед людей уряди, що запозичують свою справедливу владу за згодою тих, ким вони керують". У Декларації прав людини і громадянина, прийнятій у Франції 1789 р., проголошувалося: "1. Люди народжуються і залишаються вільними та рівними в правах. 2. Метою кожного державного союзу становить забезпечення природних і невідчужуваних прав людини. Такими є свобода, власність, безпека і опір пригнобленню".

Наша країна перебуває в процесі політичної, юридичної, економічної, соціальної та культурної інтеграції європейських

держав, що становить значний вплив на всі сфери розвитку держави. В умовах інтеграції стан і забезпечення особистих прав і свобод людини і громадянина вийшов на нову ланку, яка становить ефективну перспективу «відродження» діяльності держави. На основі досвіду зарубіжних держав в Україні повинна бути вироблена стратегія щодо попередження порушень прав і свобод людини. Тому нагальною є потреба наукового обґрунтування процесу запровадження у вітчизняну правову систему міжнародно-правових стандартів, насамперед щодо утвердження, забезпечення й захисту прав та свобод людини й громадянина, дослідження можливостей їх адаптації в Україні з урахуванням умов перехідного періоду нашої держави й суспільства, національних традицій і менталітету, позитивних здобутків українських правників. Усі держави пов'язані між собою міжнародним правом, і права людини в кожній з них захищаються різноманітними засобами. Ступінь реалізації прав людини в державі багато в чому залежить від неухильного дотримання та виконання законів. Вищезгадані обставини дають підставу звернути увагу на те, що європейські стандарти прав та свобод людини інколи можуть бути безпосередньо спрямовані на регламентацію діяльності міліції.

Загалом, діяльність органів внутрішніх справ щодо захисту прав і свобод людини як важливої умови забезпечення національної безпеки держави буде відповідати вимогам ефективності за умов її належного законодавчого, організаційного та наукового забезпечення. Головне, щоб кожен співробітник органів внутрішніх справ, як представник державної виконавчої влади був відданим своїй професії, дотримувався Присяги працівника органів внутрішніх справ. А виконуючи всі ці вимоги, міліція вийде на новий рівень розвитку, який не тільки підвищить авторитет органів внутрішніх справ, а й посилить взаємодію з населенням. Що дасть змогу кожному громадянину нашої держави відчувати спокій і захищеність, допомогу і небайдужість та гарант

забезпечення особистих прав і свобод людини і громадянина, які передбачені Основним Законом нашої Держави.